

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile naționale se dau
pe scrisori. — Manuscrisurile se
primesc.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: H. Daxer, *Bismarck*
Reichs, *Budolf Koss*, A. *Oppelt*
Nachfolger; Anton *Oppelt*, J.
Domaner; în Budapesta: A. V.
Goldberger, *Karl Bernat*; în
București: *Agence Havas*, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: *Karoly & Liebmann*.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
sarcină și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL IX.

„Gazeta” iese în ziua de azi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 179.

Brașov, Joi 14 (26) August

1897.

Crisa în Austria.

Luptele naționale în Austria au intrat într-o nouă fază din momentul când, după cum am anunțat, adunarea deputaților germano-boemii, ce s'a ținut alaltăieri în Praga, s'a pronunțat cu toată hotărârea în contra participării Germanilor la conferința de împăcare, ce este conchiămată în Viena pe ziua de mâine, 26 August n.

Resistența foarte decisă și energetică, ce o fac Germanii ați guvernului nu numai, ci și sistemului de guvernare, este o aparițiune nouă și această rezistență inaugurează de fapt noua fază a luptelor, despre cari am vorbit.

Spiritul, ce predomină ați în tabera germană, se manifestă în mod foarte lămurit în rezoluțiunea, ce a luat-o adunarea deputaților germano-boemii. Ei cer categoric retragerea ordonanțelor de limbă date pentru Boemia și Moravia, dîcînd, că „poporul german a fost adînc vătîmat prin aceste ordonanțe, cari crează o inegalitate de drept a cetățenilor germani în diferitele țări ale monarchiei, cari promovă formarea unui stat cehic și printr'asta amenință constituția, precum și unitatea și puterea monarchiei”.

Mai departe declară deputații germano-boemii, că țin cu credință la enunțările solemnele ale poporului lor, „care neînfrînt prin dușmănoasele măsuri, ce le-a luat guvernul pentru suprimarea liberului cuvînt, a obligat pe aleșii săi de-a nu intra în nici o pertractare cu guvernul, pe cîtă vreme vor rămînea în vigîre ordonanțele de limbă”.

Rezoluțiunea mai dă expresiune convingerei, că astădi nu e vorba numai de o cestiune germano-cehică, ci în genere de apărarea condițiilor de viață ale Germanilor în Austria.

În fine deputații germano-boemii motivează hotărîrea lor de-a nu lua parte la conferința de împăcare,

accentuînd, că celelalte partide contrahente s'au arătat necredincioase la tratările de împăcare din 1890; accentuînd, că și acum, la stabilirea obiectelor de pertractare pentru conferința de împăcare, guvernul a luat în considerațiune numai dorințele Cehilor, ăr postulările poporului german, ce au fost concese la 1890, între cari limitarea cercurilor după naționalitate, crearea de curii dietale cu dreptul de veto etc., le-a ignorat.

Deputații germano-boemii mai declară încă sîrbătorește, că vor persista neclintit în rezistența cea mai energetică contra sistemului de guvernare de pînă acuma, „care pe contul germanismului susțitor de stat caută a mulțami nisuițele tuturor celorlalte naționalități, cari nisuițe duc la slavizarea și dismembrarea monarchiei”.

Pe cînd Germanii impută guvernului o „purtare ostilă”, ei vîd în atitudinea poporului cehic numai expresiunea violenței și a urei sale față cu poporul german. De aceea declară, că nu au încredere, că debaterile conferinței de împăcare vor avî vre-un succes.

Acesta este, pe scurt, pronunțiamîntul german ca rîspuns la încercarea guvernului de-a aplana conflictele pe calea împăciuirii.

Fîresce, că Cehii la rîndul lor nu vor rămînea Germanilor datorii cu rîspunsul. Nu dî această se tratîză însî momentan, ci de întrebarea, ce va fi acum: se va ținî ore conferința cu toată neparticiparea Germanilor? După declarația, ce a făcut-o și în numele marilor proprietari germani contele Oswald Thun, într'o scrisore adresată ministrului-șef Badei, este adecă neîndoios, că nici una din partidele germane, nici chiar a marilor proprietari, nu vor lua parte la conferință.

Două sunt eventualitățile, ce pot urma după protestul Germani-

lor: sîu că contele Badeni va fi silit a se retrage și atunci se va nasce o crisă serioasă și în guvern; ori că Badeni se va decide în cele din urmă să mîrgă cu majoritatea din parlament, primind fără șovăire programul ei, care culminează, precum seim, în postulatul de-a se face o corectură în constituțiune și de-a se lărgi autonomia țîrilor.

Și în cazul din urmă ar rămînea însî marea dificultate creată prin obstrucțiunea Germanilor în parlament. Cum se va putî delătura piedeca, ce o pune această obstrucțiune mersului regulat al lucrurilor și mai ales cestiunei reînnoirii pactului dualist?

Stările din Austria devin, cum se vede, din dî în dî mai critice, așa că anevoiă se pîte spera într'o soluțiune pe cale normală constituțională.

Felix Faure în Rusia.

Președintele Republicii franceze Felix Faure a sosit alaltăieri la ora 10 în Cronstadt, pentru a reîntîrce visita țîrului Rusiei.

Îndată după sosire marele duce Alexis, Tîrsor, conducătorul ministeriului de marină, mai departe viceadmiralul Avellan s'au dus să întîmpine pe înaltul oșpe francez. După salutări reciproce, marele duce Alexis a prezentat președintelui pe oficerii marinei țîrului. Faure purtă frac și marele cordon St. Andreii.

La 11 ore țîrul Nicolae, cu întregă suita sa de mari duoi și alte personaje înalte, apoi cu autoritățile din Petersburg și cu garda de onore sosiră în portul Peterhoff spre întîmpinarea lui Faure. Cînd vaporul „Alexandria” sosi în port și pe cînd președintele și țîrul se îmbrățișară și sărutară repetit, s'a înălțat stîndardul rusesc și cel francez.

După primire, țîrul și președintele au plecat în trăsură deschisă la palatul din Peterhoff, unde președintele Faure a fost salutată și primit de conducătorul ministeriului curții, de mareșalul curții, de ma-

rele maistru și de comandantul suprem din Peterhoff.

Pe tot parcursul pînă la palat, mulțimea făcî ovațiuni entusiaste și damele aruncău flori în calea suveranilor. Președintele a primit cu capul descoperit aceste ovațiuni.

La amiazi Faure a făcut o vizită țîrinei, ăr la 1 oră s'a dat un splendid dejun în sala albă a palatului. La dejun au fost de față afară de țîr și de președinte, ministrul francez de esterne Hanotaux, contele Murawiev ministrul rusesc de esterne, ambasadorul francez contele Montebello și mulți alții din suita țîrului și a președintelui. Cu totul 34 persoane.

După dejun Faure a făcut o vizită membrilor familiei imperiale. Sîra la 7 s'a dat prînz de gală în marea sală a lui Petru cel Mare din palatul Peterhoff, unde i s'au prezentat președintelui cele mai distinse personaje ale imperiului. Prezentarea a făcut-o marele maistru Dolgorouki. La 9 ore a fost reprezentați de gală în teatrul curții din Peterhoff și mari ilumiinații.

Din incidentul călătoriei în Rusia a Președintelui, presa franceză și rusescă sorie articuli foarte avîntați.

„Temps” din Paris dîce, că Franța și Rusia, asigurînd inviolabilitatea granițelor, dau o puternică basă păcei lumii.

„Debats” constată, că legăturile dintre Franța și Rusia au fost îmbunătățite în toate privințele prin alianța acestor două țîri.

„Liberté” accentuîză cu plăcere, că unanimitatea presei străine vede în călătoria președintelui Felix Faure o nouă garanțiune a ideilor de pace.

„Journal de St. Petersburg” spune, că națiunea rusescă, păstrînd în inima ei amintirea primirei grandioase făcute acum un an părechei imperiale la Paris, salută călduros pe Faure și recunîsce în visita această o nouă confirmare a unirii celor două popore, cari își urmîză dezvoltarea pe căi pacifice.

Pe ieri și ați au fost proiectate mari sîrbări în onîrea președintelui în grădiniile Arcadia și Aquarium, la cari sunt în-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Din viața lui Napoleon III.

În editura Plon din Paris a apărut de curînd un op de mare valîre, care cuprinde memoriile generalului francez Fleury și în care aflăm date interesante din viața împîratului Napoleon III. Generalul Fleury a fost unul dintre cei mai intimi și acreditați omeni de stat ai nefrîcîtoului împîrat, și de aceea memoriile sale constituie un document de mare importanță pentru epoca această.

Cel mai puternic îndemn la scrierea memoriilor sale l'a dat generalului Fleury mîrtea tragică a prințului Lulu Napoleon.

Fleury era la început aderenț al Orleaniștilor și a făcut cunoscință cu Napoleon prin Persigny. El și-a căștigat orecare renume militar în luptele din Africa, ceea-ce a contribuit mult, ca să fi bine vîdît de stăpînul sîu, care în curînd l'a numit adjutant.

Curînd după Waterloo bonapartis-

mul a început să dea ărăși semne de viață. Napoleon III, fiul fostului rege holandes și al Hortensiei, începî să se facă cunoscut, ca pretendent la tron. Cu începutul anului 1832 în armata franceză se simțea ărăși curentul bonapartist și în urma reacțiunei el s'a constituit într'o partidă civilă. De atunci încă se prevedea ca sigur alegerea lui Napoleon de președinte al Republicii, și generalul Fleury începî deja să facă în ascuns pregătiri de instalare în Elysée.

Lovitura de stat din Strassburg însî n'a succes, și Napoleon a fost silit să se refugieze în Anglia. Guvernul francez ținea acum pe Napoleon atât de ridicol, încât nu se mai temea de el și-l considera de „mort politic”. Cînd Napoleon evadă în haine de zidar din fortăreța Ham, în care era arestat, cazul n'a făcut nici o senzațiune. Cu toate acestea în Boulogne ajunseră la convingerea, că nu e bine, ca bonapartismul să fiă privit peste umîr. Regatul din Iulie se amăgia cu aceea, că bonapartismul va putî fi sugrumat, decă se va nutri în popor cultul față de Napoleon I, sperînd cu alte cuvînte, că bonapartismul is-

toric va inghiți bonapartismul politic. Aceasta a fost secretul cultului-Napoleon în zilele lui Ludovic Filip; din cauza această s'a ridicat ărăși statua lui Napoleon peste statua din Vendôme, s'a terminat pîrta de triumf începută de Napoleon și s'a înființat în Versailles muzeul național cu inscripțiunea „A toutes les gloires de la France”, apoi s'au adus rămășițele pămîntesci ale nemuritorului împîrat în patriă.

După ce Napoleon III a scăpat din prinsore, a mers în Anglia; aici l'a ajuns revoluțiunea din Februarie, care a măturat tronul Orleaniștilor. Îndată-ce ajunse la urechile lui Napoleon vestea revoluțiunei, se pregăti să se reîntîrca în Franța, însî guvernul provisor de atunci l'a desfătuit dela acest pas și a rîmas ărăși în Anglia. Atunci s'a întîmplat un lucru cu totul neașteptat. La alegerile suplimentare el a fost ales în patru locuri pentru adunarea națională, ăr la balotagii în cinci locuri. Cu această s'a început propaganda bonapartistă. Acele căte-va luni, cari despart cădere Orleansiștilor de pîșirea pe tron a lui Napoleon, sunt o viuă dovadă, că nici-

odată Franța n'a avut un diplomat mai isteț și mai violîn decă el, care a putut să facă, ca cinci luni de zile mai tîrziu, după marile lupte de stradă din Iulie, ce s'au dat între moderați și socialiști, nu Cavaignac, ci el a devenit capul Franței. Între acei, cari mai mult i-au stat în ajutor, a fost cel dintăi Fleury, apoi generalul Pyat, colonelul Fabrier, care sub Bourboni a fost adjutantul mareșalului Marmont; Meneval, secretarul lui Napoleon I; Ney Edgar, Petit fiul acelu general de gardă, care în Fontainebleau a întins vulturul francez lui Napoleon I în semn de adio, și în fine neobosiții Persigny și Vandrey. La cîștigarea acestor nume, cine ar risca să susțină, că bonapartismul a expirat în Franța la 1815?

Dîr nu era destul atât. Napoleon III ținea să-și căștige noi aderenți. Tote acestea le făcea Fleury, care era adjutantul principelui și umplea și funcțiunile de camerar. Atențiunea lui Fleury se estindea și la cele mai bagatele lucruri, el cumpăra pe sîma lui Napoleon cai și călese, ca după alegerea lui de președinte să se potă

vitați toți oficerii francezi și 600 de marinari francezi.

Giuvaergii, cofetarii, droguierii și cei din bazaruri, nu vând decât obiecte care potă amintirea acestei vizite. Un neguțator de pome vinde mere cu inscripția: Trăescă Franca! Nu este om, care să nu-și fi cumpărat bustul lui Faure.

În Moscova o deputație franceză va reprezenta pe Faure, care a fost invitat acolo. Francezii vor vizita faimosul câmp de luptă (1812) dela Borodino, unde vor pune cunună pe piatra monumentală.

Împăratul german dăscălit.

Pressa germană, care stă în serviciul lui Bismarck a început de nou să dăscălească și să critice aspru pe împăratul Wilhelm. Cel mai nou prilej la acesta i l'a dat vizita, ce a făcut-o împăratul Germaniei la curtea din Petersburg și purtarea lui umilitore față de țarul.

În faimosul dijar german „Zukunft“ s'a publicat de curând un articol plin de ironii pentru împăratul Nemților. Se dice între altele în acest articol, că politica schimbându-se, e firesc ca și domnitorii să se pronunțe conform acestor schimbări. Napoleon I a scris odinioară ambasadorului său din Petersburg, că unuia lui dorință este, să garanteze pacea lumii; el speră, că dorința acesta o nutrește și țarul, de aceea îl împuternicesc să declare lui Alexandru I: „Que je veux tout ce qu'il veut, que non système est attache an sieu irrevocablement, que je seconderai la Russie de tout mes moyens“. (Și eu vreau tot ceea ce vreau ei (Rușii), sistemul meu este legat irevocabil de al lor și voi seconda Rusia cu toate mijlocele mele). Dér în 1812 politica s'a schimbat și Napoleon s'a întors contra Rusiei.

În asemenea înțeles a vorbit și împăratul Wilhelm II către țarul Nicolae II, cum a vorbit Napoleon I către Alexandru I. Și împăratul german voește ceea-ce voește țarul, și amicitia celor doi împărați stă pe *basă neclătinată*, comuna lor lucrare este garantarea păcii lumii.

Durere — continuă „Zukunft“ — că împăratul german a folosit cu ocazia acesta nise expresiuni, cari au deprimat adânc pe Germani. Wilhelm II a amintit de *grăția* țarului și a dis, că depune cele mai adânci mulțămite *la picioarele țarului*. (Den tiefgefühlten Dank dem Wirt zu Füssen lege). Ca să potă face acesta, împăratul german ar trebui să se plece, dér lui nu-i este iertat a-se pleca înaintea unui muritor.

Wilhelm II a făcut amintire și despre un *vot* (Gelöbniss) față de un om mai tiner decât el, apoi și-a exprimat în termeni nobiliciunii bucuria, că a fost numit admiral rusos.

Toastul țarului ținut în *limba franceză* a fost calm și curtenitor; al împăratului estrem de însofletit, ceea-ce dușmanii

Germaniei o esplică așa, că Wilhelm II a accentuat prea tare momentul politic, pe când țarul a luat poziția cu mult mai rezervată etc.

Aceste și altfel de observări picante face fôia germană împăratului Wilhelm, tocmă în ajunul sosirii președintelui Republicii franceze în Rusia.

Limba juraților.

Am reprodus în numărul de Vineră trecută vorbirea, ce a ținut-o d-l Dr. Iosif Gall în ședința dela 4 (16) August a. c. a camerei magnaților în cestiunea limbei juraților. Scim, că d-l Gall a propus un amendament în sensul, ca în proiectul de lege privitor la curtea cu jurați să se prevadă condiția, ca în ținuturile locuite de Nemaghiari jurații să cunoscă și limba acelei naționalități, care limbă „e obicnuită pe teritoriul respectivei judecătoria și formeză limba protocolară a jurisdicțiunii acelu teritoriu“.

Etă acum răspunsul, ce l'a dat, în aceeași ședință, ministrul unguresc de justiție la vorbirea d-lui Gall:

Alexandru Erdélyi, ministru de justiție: „Cred, că nu e lipsă să dovedesc nici cu citate din legi, nici în alt chip, că la noi este de 30 de ani praxă, ce se basază pe legi și care se mântine permanent, după care în Ungaria limba oficială în justiție este esolusiv limba maghiară. Pe această basă a stat proiectul atunci, când între dispozițiunile sale a luat și pe aceea, contra căreia a făcut d-l Iosif Gall propunerea sa; adevă atunci, când a hotărât, că și limba juraților este esolusiv cea maghiară și între atribuțiunile curții cu jurați a pus numai și esolusiv limba maghiară. Acastă propunere a d-sale așa-dér ar sta în contradicere cu praxa legală, ce există de 30 de ani; ar veni în conflict c'un mare principiu și eu, chiar și numai din asta cauză, nu-o pot primi.“

„De-altmintrelea în motivarea propunerii sale, onor. d. Gall a pus pondul principal mai ales pe greutățile practice. Cred însă, că aceste greutăți practice ale d-sale nu sunt așa de grave, încât din cauza lor să trebuască a se face o gaură în marele principiu amintit. Mă folosesc tocmă de cuvintele d-sale când dice, că da, în ținuturile țării locuite de naționalități, unde se vor înființa curți cu jurați, în cea mai mare parte acele elemente vor fi primite pe baza calificățiunii în curțile cu jurați, cari cunosc și limba locului, astfel încât curțile cu jurați se vor constitui în așa mod, că toți jurații, potă numai cu forțe puțin excepționale, vor pricepe limba folosită în acea localitate așa, că din acest punct de vedere pertractarea cestiunii nu va suferi nici o scădere și susținerea dispozițiunii

în acest mod nu va aduce nici o alterare temeinicei administrațiunii a justiției.“

„Și astăzi în cestiuni criminale publice comunică cu jurații la pertractările publice în mod nemijlocit pe baza acelorasi legi, la cari s'a provocat d-l Gall; dispozițiunea e astfel, ca în asemenea ținuturi jurații să pricepă limba locului așa, ca acusatul, care nu pricepe limba maghiară, să potă comunica nemijlocit în limba sa. Precum a fost praxa până acum, așa va fi și în viitor. Nici de aci înainte nu se vor ivi greutăți practice.“

„Mai mare greutate s'ar ivi atunci — lucru, căruia d-l Gall nu-i dă însemnătate — când la constituirea curților cu jurați s'ar recere cunoscința mai multor limbi. Datele statistice dovedesc, că se află ținuturi ale țării, unde se simte ore-care lipsă în ceea ce privește numărul juraților. De aceea s'a luat în proiect dispozițiunea, după care ministerul de justiție este autorizat, ca în astfel de ținuturi, în cas de lipsă, să potă înființa o curte cu jurați pentru mai multe tribunale. Acastă este o măsură deosebită, pe care eu doresc a-o aplica numai în cele mai excepționale casuri. Dăcă însă ați primi propunerea d-lui Gall, atunci această măsură excepțională ar trebui să fie aplicată în casuri mult mai multe.“

„Ce privește dorința, de-a se lua măsuri, ca greutățile practice să înceteze în privința acesta, declar cu totă plăcerea, că în ordinațiunea privitoare la constituirea curților cu jurați voi dispune între marginile legii, ca comisiunile, cari vor avé să alégă pe jurați, să fie tolerante și după putință să alégă ca jurați astfel de indiviți, cari pe lângă limba oficială maghiară înțeleg și limba respectivului ținut, așa, că după vederile mele greutățile amintite de d-l Gall nu se vor ivi, și în cestiuni de limbă justiția bună și punctuală nu va suferi știrbire. Din cauza acesta mă rog, să primiți textul original cu omiterea amendamentului.“

Scim, că membrii camerei au și primit textul original al proiectului neschimbat, ér amendamentul propus de d-l Gall a fost respins.

La proiectul „Casei naționale“.

(Estras dintr'o corespondență privată). Eri primind Nr. 175 al „Gazetei Transilvaniei“ m'a interesat mult ceea ce s'a scris despre proiectul casei naționale. Părerea mea este, că pe cât de nobil și frumos potă fi scopul celor ce au conceput în mintea lor acest proiect, pe atât de greșit este proiectul însuși. Articolul citat al „Gazetei“ forțe bine arată, că avem noi ați alte lipsuri culturale mai urgente, decât proiectata casă națională. Românii din România își pot avé Ateneul lor, pot avé case naționale, căci nimeni nu-i periclită în existența lor. La noi însă, unde cei dela putere se întrec unii pe alții în a ne da dovești de cea mai fanatică intoleranță națională ce la eventualități nu potă fi espusă proiectata

casă națională? Veți dice, că sunt pessimist. N'am ce face! Esemples de tôte diclele mă învătă a fi astfel. Intemplarea cu schimbarea statutelor Asociațiunii, mă întărește în est pessimism. *Sapienți satis!*

En și cu mulți alții, am ținut de greșită și înființarea școlii de fete a Asociațiunii, cu așa mare sumptuositate. Asociațiunea făcea mai bine, dăcă, în loc de o școală superioară de fete în Sibiu, care ori și cum are mai mult interes local și restrins la un ceru îngust al societății noastre, ridică în mai multe ținuturi romănesco, unde nu sunt de loc școle române, nise școluțe pentru băieți, alocarea pentru fete, și dăcă prin acestea scăpa potă ținuturi întregi de pericolul maghiarizării.

Și acum ar face Asociațiunea noastră mai mare serviciu culturii poporului român, dăcă ar înființa școle populare pentru băieți și fete pe acolo, pe unde nu sunt, ori ar ajuta pe acele, cari sunt, însă din lipsa de mijloce trebuie să piără.

Până când avem lipsă de căsuțe, în cari să ne putem scuti poporul cu limba și naționalitatea lui, este greșit să zidim palaturi naționale de lux. Sibienui își pot ține și mai departe intrunirile lor în locurile modeste de până acuma, și de vrem a ridica museuri acele le putem înființa pe lângă gimnaziile, cari le avem.

Aceste am voit a le adauge la cele dise de „Gazetă“, având firma convingere, că adunarea generală la aducerea concludului său în cestiune, va avé înaintea ochilor interesele Asociațiunii.

i.—

SCIRILE DILEI.

— 13 (25) August.

Posturi pentru profesori. La școlile medii române gr. or. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi: la *gimnaziu* un post de profesor ordinar cu calificățiune specială pentru limba latină și română, și un post de profesor suplinitor pentru filologia clasică; la *școala reală*: un post de profesor ordinar cu calificățiune specială pentru limba română și germană, și un post de profesor ordinar cu calificățiune specială pentru matematică și fizică; la *școala comercială*: un post de profesor ordinar cu calificățiune specială pentru limba maghiară și germană, un post de profesor suplinitor pentru limba franceză și studii comerciale, și un post de profesor suplinitor pentru istorie și limba română. În fine la tôte trei institutele, un post de profesor secundar suplinitor pentru gimnastică. Pentru tôte aceste posturi e publicat concurs cu termin până la 20 August v. c. În fine mai sunt de ocupat și două posturi de învățători la școala primară din loc cu termin până la 31 August v. c. Petițiile, cu documentele de lipsă, sunt a se adresa Eforiei școlilor centrale române gr. or. în Brașov.

plimba în mod vrednic de înaltu-i rang. Și lucru ciudat: pompôsa calésă, ce o ocupă, a fost mai înainte proprietatea lui Cavaignac, ér și mai înainte a prințului Aumale.

Nu putem înșira aici tôte amănuntele loviturii de stat, și ne mărginim numai la date nouă și interesante, ce se află în memoriile generalului. După Cavaignac, Napoleon a aflat de necesar a delătura și pe Changarnier, comandantul suprem al Parisului. Acastă i-a și succes în 1851. Mai înainte de tôte însă trebuia să arie o persoană de încredere, care să câștige armata pentru scopurile lui Napoleon. După scurta căutare s'a aflat Saint-Arnaud, care atunci era comandant de brigadă în Algir. Dér un comandant de brigadă era persoană prea mică pentru astfel de problemă; de aceea cel dintăiu lucru a fost să-l avanseze afară de ordine, ca să-l facă posibil pentru postul de comandant suprem al Parisului. Ce era dér de făcut? Fleury — căci el a fost acela, care a atras atențiunea lui Napoleon asupra obscurului Saint-Arnaud — a fost

gata ou sfatul; a recomandat lui Napoleon să pornescă răboiul contra Cabylilor. În fruntea expedițiunii a pus pe Saint-Arnaud; micul răboiul fu îndată preamărit de diarele franceze, și victoriosul Saint-Arnaud s'a reintors avansat în rang la Paris.

În Paris noul comandant suprem s'a purtat forțe rece față de Napoleon, scrisse o epistolă prințului în care îl rógă să-i redea cuvântul dat — și apoi se țină de parte de Elysée, palatul lui Napoleon. Memoriile lui Fleury varsă ore-care lumină asupra cauzelor acestei înștrăinări, și dăcă el are dreptate, atunci Saint-Arnaud a lucrat forțe cuminte.

Prințul și ómenii din jurul său plăniseră lovitura de stat pe ziua de 17 Septembrie. În casul acesta însă adunarea deputaților trebuia să fie în vacanță, fiind-că se temeau de protestările parlamentului. Saint-Arnaud și-a făcut ou totul altfel sootăla. El sciea, că Napoleon va face să amuțescă întregă camera, cum a făcut Napoleon I în 18 Brumaire. Se temea însă, că deputații, cari erau în concediu vor provoca

turburări în provinioiă. De aceea a refuzat ofertul lui Napoleon.

Asemenea de gôba a făcut el încercări cu Baragnay-d'Hilliers, cu Castellane etc., nici unul n'a voit să-l asculte. În palatul Elysée spaima era mare. Dibaciul Fleury merse pentru a doua óră la Saint-Arnaud, ca să-l convingă; acesta i-a și succes.

În 2 Decembrie, a 46 aniversare dela încoronarea lui Napoleon I, Napoleon III deveni împărat. Vechile tradiții napoleonide se redesteptară de nou și numele de Napoleon străluci înc'odată în tôte splendoră și mărirea lui.

Prima soție a împăratului, Hortensia, murise ce-i drept, însă Jérôme totuși apără la curte ca alteță imperială și honorariile le făcea fiică-sa Matilda.

Nu lipsia dela curte decât împărătesa. Curțile europene recunoscură noul guvern, și numai țarul Nicolae I numea pe împăratul „parvenit“ cu titlul „Mon bon ami“ în loc de „Monsieur mon frère“. Dér îm-

părătesă nu-și afla Napoleon la curțile europene. Fleury a făcut tot posibilul, ca să libereze pe stăpânul său din brațele unei frumoze femei englese, miss Howard, care a persecutat pe Napoleon din Londra până la Paris și după lovitura de stat a mișcat tôte piatra, ca să devină împărătesă franceză.

În timpul acesta Napoleon făcu cunoscință cu Eugenia Montijo, care prin frumuseța ei a fermecat tôte capitalele Europei. Se smoresă de ea. După ce fiica prințului Wasa, regina saxonă de ađ, cu puțin mai înainte i-a refuzat mâna, amicii lui Napoleon dér mai ales Fleury îl sfătuiră să ia în căsătorie pe Eugenia. Prințesa Matilda a peșit pe frumoșa contesă spaniolă pe sêma nepotului său și la 1853 Napoleon cu Eugenia s'au cununat.

Vorbirea, care o țină atunci Napoleon către popor, este unul dintre cele mai însemnate momente din viața sa. Partea mai importantă a vorbirei a fost aceea, în care motivéză, că de ce a luat în căsătorie pe Eugenia. „N'am voit să mă virăso

Toleranța preoției din România. În numărul său delat 15 August „Kölnische Zeitung“, aducând un raport din Sinaia despre înmormântarea „medicului german“ D. Kremnitz, — „cărui“, dice, „este a se mulțami mai cu seamă, decât casa regală română și poporul român se pot bucura adă de restabilirea prințului moștenitor“ — conține astfel: „Starețul mănăstirii din Sinaia s'a dus la palat și a comunicat, că călugării mănăstirii au decis de a pune la dispoziția bisericii mănăstirii pentru ca să fi așezat acolo pe catafalca cociugul un cadavrul reșosatului. La cociug au luat paza călugării, doi făceau neconținut rugăciunile obișnuite după ritul ortodox, cari erau întrerupte numai pe timpul când venea din București preotul evanghelic, ca să-și facă el rugăciunile sale. După terminarea slujbei bisericesti cadavrul a fost dus de călugări în sunetul olopotelor până la porța mănăstirii, unde a fost luat în primire de preotul evanghelic D. May din București. Conductul funebru al a mers prin pădure, pe dinaintea castelului Peleş, la cimiterul frumos situat în Sinaia, unde era pregătită grăpa pentru mort. Memoria harnicului medic, tot-deuna gata de a da ajutor, a nobilului bărbat german, care de parte de patria sa a fost prea timpuriu îngropat în pământ străin, nu se va șterge. Faptul, că călugării mănăstirii Sinaia au primit pe mortul, care apartinea altei confesiunii, în biserica lor, spre a-i face cele mai înalte onoruri ale bisericii lor, e dovadă a simțului în adevăr creștinesc și a marelui toleranțe a preoției române. Aceste însușiri merită cu atât mai mare recunoștință din partea germană, cu cât aici nu se tratăză de un oas special și izolat, ci fiind-oă atâtăea familiei germane. cari locuiesc în ținutul, unde se află preoți ai confesiunii lor, nu se adresăză nici-odată la preoția română, decât voiesc să apeleze la ajutorul ei. Ce rușinătoare este de altă parte căta uriciasă, ce se aprinde de atâtăea ori în Germania între preoți fanatici și turma lor mărginită, când se tratăză de onorarea morților, certele pentru clopote și cimiterii!“ Reproducem cele scrise de „Köln. Ztg.“ fără de nici un comentariu. Cu toate acestea nu putem să suprimăm o observare, ce ni-se imbie. Fôia germană prezentă pe reșosatul Kremnitz, care a fost, precum șcim, unul dintre medicii curanți ai prințului moștenitor, ca având cel mai mare merit la salvarea vieții prințului, care „s'ar datorii mai cu seamă jertferei și simțului de datoriă credincioasă a lui Kremnitz“. N'am voi nici-decum să șcim cătuș de puțin din meritul netăgăduit, ce și-l'a căștigat reșosatul medic prin hărnicia și munca sa conșciențioasă, în timpul, cât a căutat pe principele bolnav. Dér noi așa am înțeles și așa șcim, că tuturor celor trei medicii curanți le revine aceeași parte la munca de a fi salvat viața prințului. Și deci am fi dorit, ca fôia germană să fiă la rândul ei puțin mai tolerantă față

cu meritele și a celorlalți medicii curanți ai principelui, deși n'au înaintea ei avantajul de a fi bărbați germani.

O nouă scôlă românească în Macedonia. În comuna Oșan (Megen) din Macedonia s'a inaugurat cu mare solemnitate prima scôlă românească construită cu cheltuiala locuitorilor. Localul a fost împodobit cu verdéță și cu flori. După serviciul divin s'a făcut inaugurarea în prezența mulozimului Mustafa Effendi. Institutulor Gusu Gaga a ținut un călduros discurs în dialectul meglino-român.

Intoleranța grecăscă în Macedonia. „Gazeta Macedoniei“ primesce din Moloviștea următoarea informația despre un conflict, ce s'a produs în biserica locală în cursul serviciului divin, între un agent al arhierieului grec și între Români: „De la data primirei ordinului din partea guvernului imperial, prin care ni-se comunică liberă permisiune de a ceti româneșce în biserica, nu s'a iscat multă vreme nici un incident. Dumineca trecută însă, pe când un elev, George Nace, cetea Apostolul, un individ anume Spiru Liū, s'a repeșit asupra elevului, răpindu-i din mână Apostolul și oprind de a mai ceti româneșce. Românii revoltați s'au repeșit asupra nenorocitului agent al Arhierieului grec și l'au pus la respect îndată. Da aci un scandal, care puțin a lipsit, ca să degeneseze într'o bătăe sângerôsă. Românii au protestat la Bitolia, ca să li-se respecte dreptul lor căștigat de a se ruga în limba maternă. Numitul individ, Spiru Liū, a fost citat la Bitolia, unde sperăm, că va primi o lecția bine meritată, pentru ca pe viitor nimeni să nu mai îndrăznescă a nesocoti ordinele guvernului“.

Concert și petrecere în Seliște. Duminecă în 17 (29) August c. va da inteligența jună din Seliște un concert în sala scôlei de acolo. Începutul la 7 ore sêra. Prețul intrării după bunăvoință. Venitul curat se va alătura fondului menit pentru ajutorarea studenților sêraoi. După concert joc. Programă conține vre-o 10 coruri bine alese, de G. Dima, I. Vidu, T. Popovici, Musicescu etc.

Concert. În jumătatea a doua a lunii Septemvrie renumitele pianiste d-șorele Grete și Else Krummel vor da un concert asupra cărui atragem de pe acuma atențiunea publicului iubitor de muzică.

Sultanul — marinimos. Din Constantinopol se telegrafăză, că Sultanul a dat o iradea prin care s'au iertat 22 Mohamedani condamnați la môrte pentru turburările din Tocat. Pedepsă cu môrte li-s'a șchimbato cu închisore pe viață.

Recolta grâului în Europa.

Cunoscutul diar engles „Evening Corn Trade List“ a publicat următoarea evaluatiune a recoltei grâului din Europa în 1897, față cu ultimii doi ani:

	1897	1896	1895
	Hectol.	Hectol.	Hectol.
Austria	12.325.000	13.775.000	14.645.000
Ungaria	39.150.000	50.750.000	55.245.000
Belgia	7.250.000	7.250.000	6.670.000
Bulgaria	11.600.000	13.125.000	16.675.000
Danemarca	1.450.000	1.450.000	1.595.000
Franța	104.400.000	124.700.000	122.670.000
Germania	36.250.000	37.700.000	37.120.000
Grecia	2.175.000	2.175.000	2.175.000
Olanda	2.175.000	2.175.000	1.885.000
Italia	36.250.000	47.850.000	40.745.000
Portugalia	1.740.000	1.450.000	2.000.000
România	17.400.000	25.012.500	23.925.000
Rusia	107.300.000	126.150.000	120.930.000
Caucas	17.400.000	15.950.000	23.200.000
Serbia	3.625.000	5.075.000	3.625.000
Spania	34.800.000	31.900.000	37.000.000
Suedia	1.450.000	1.450.000	1.595.000
Elveția	1.450.000	1.740.000	1.740.000
Turc. As.	10.875.000	14.500.000	13.050.000
Anglia	20.800.000	21.025.000	13.775.000
Total	469.365.000	550.202.500	540.995.000

În 1894 producțiunea acestor țări era șocotită la 554.625.000 hectol.; în 1893 la 525.944.000 și în 1892 la 498.075.000 hectolitrii. Numai în 1891 producțiunea a fost de 427.054.000 hectol.

Anul acesta mai tôte țerile au recolte

slabe din cauza ploilor persistente: Franța, Rusia, Ungaria, România, Italia și Bulgaria. Germania pare puțin favorizată, și decât Spania are o producțiune mai mare decât cea din anul trecut, trebuie să se șie sêmă de seceta din 1896, care a avut de consecință un mare deficit în producțiunea acestui an.

Scăderea producțiunii va fi pentru Franța de 20 milioane hectol.; pentru Rusia de 29 milioane; pentru Ungaria 11 milioane; pentru România de 8 milioane; pentru Bulgaria de 7 milioane; pentru Turcia de 4 milioane.

Diarul „Evening Corn Trade List“, care publică aceste cifre, se bucură de multă autoritate în Englitera și mai tot-d'una evaluatiunile sale au fost cât se pôte de apropiate de adevăr. Fără îndoială, Statele-Unite, Argentina și Chili vor furniza Europei grâul de care va avé necesitate. Exportatiunile acestor țări vor fi cu atât mai însemnate cu cât stocurile de grâne sunt fôrte reduse. Decât se pôte conta actualmente pe o recoltă favorabilă în Statele-Unite, nu se pôte însă prevedé cum va fi recolta din Argentina și aceea din Chili, recolte care se fac în Decemvrie și în Ianuarie; în ce privesc recolte din India, ori cât de satisfăcătoare ar fi, nu trebuie ținută în sêmă, mai cu deosebire, că înainte de luna Mai viitor nu se va puté începe exportul din acea țără, de ôre-ce campania agricolă nu începe decât la Aprilie.

Acéta este situațiunea generală a recoltelor în Europa, ceea-ce esplică cu prisosință urcarea prețului grâului.

NECROLOG. Petru Nicolescu, preot român gr. or. în Gernsesig (lângă Têrgu-Mureșului), după grele suferințe a reșosat Duminecă sêra, în 3 (15) August, în anul al 31-lea al etății, al 7-lea al căștoriei și al 5-lea al preoției sale. Il jălesce intristata-i soția Maria Nicolescu n. Șoneriu, cu fii săi Petru și Simeon, părinți, socrii și alte numărôse rudeni. — Dumneșcu sê-l odihnescă în pace!

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 24 August. La prânșul de gală dat în onôrea lui Felix Faure, Țarul Nicolae a ridicat următorul toast:

„Imi șervesce ca o deosebită „bucuriă faptul, că te pot saluta, „domnule Președinte, și-ți pot mulțumi pentru visita d-tale, ce în- „trégă Rusia o primesce cu viuă „și unanimă bucuriă. Amintirea „plăcută a șilelor scurte petrecute „anul trecut în Franția, rămân „neșterse în inima mea și în inima „împărătesei. Cu bucuriă sperăm, „că petrecerea d-tale în mijlocul „noștru și acea sinceritate a șentimentelor, ce ni-le deșteptă acéstă „visită, legăturile de amicită și de „adêncă simpată, ce le unesc Franția „cu Rusia, vor deveni și mai ștrînse. „Béu în sănătatea d-tale, domnule „Președinte și pentru prosperitatea „Franției“.

Felix Faure a răspuns prin următorul toast:

„Majestatea Vóstră ați bine- „voit a face amintire de acele „șile scurte, ce le-a petrecut Ma- „jestatea Vóstră dimpreună cu „împărătesa în Octomvrie trecut „la Paris. La rândul ei întrégă „Franția le ține în căldurosă amintire. Corespunșător șentimentului „întregei națiuni, Președintele Re- „publicei vine în orașul Majestății „Vóstre, ca să întărêscă și mai ștrînș „și să lege acele puternice legături, cari „unesc cele doué țări ale noastre. Când „pășesc pe părintul Rusiei, în „momentul, când inima celor doué „popóre bate una la gândul fidelității „reciproce și a păcii, imi ridie pa- „harul pentru Majestatea Vóstră, „Țarul tuturor Rușilor, pentru Ma-

„jestatea Sa împărătesa și pentru „întregă Rusia“.

Paris, 24 August. Afară de diarele socialiste, tôte pressa francesă accentuăză unanim, că în ziua de ieri s'a întâmplat la Petersburg un eveniment istoric, ale cărui urmări pot să fiă de mare însemnătate nu numai pentru Franția și Rusia, ci și pentru celelalte națiuni. „Gaulois“ scrie: Ne bucurăm din inimă de manifestarea amicitiei puternicului domnitor al puternicei națiuni. — „Petit Parisien“ scrie: Nu suntem numai amicii Rușilor, ci frații lor, de care nu vrem să ne despărțim nici-odată.

Viena, 24 August. Ministrul-președinte Badeni, în urma refuzului Germanilor de a lua parte la conferența de împăcare, a declarat, că numai are nici un înțeles ca acéstă conferență să se țină.

Rectificare. În articolul de pe pag. 2 a fôiei noastre Nr. de ieri (178) „Sêrbătorea S-lui Stefan“ la rândul al 4-lea colôna I din sus în jos în loc de „adecă creatura masculor și milionelor sale“ etc., este a se ceti: „adecă creatura mânelor și milionelor sale“ etc. Apoi tot în acel articol colôna II șirul al 17 din sus în jos, în loc de: „cum le redusese împărățul Iosif al II-lea la 10 sêrbători împărătesci“ etc., este a se ceti: „cum le redusese împărățul Iosif II la 12 sêrbători împărătesci“ etc.

DIVERSE.

Biblia dracului. În biblioteca regesăă din Stockholm se află o carte numită biblia dracului. Causa pentru care acéstă carte se numesc astfel e, că în lăunțul cărții se află desemnat un drac înarmat, cu douș limbi și douș côrne. Cartea numită e cea mai valorôsă din tôte cărțile din lume. Ea are 309 fețe, fiă-care față e lungă de 90 centimetri și lată de 50 cm. Hârtia e frumoșă de pergament, pentru fabricarea cărții a fost de lipsă 160 piei de măgar. Păreții îi sunt de stejar, groși de 4½ cm. Svedenii au cumpărat acéstă carte la 1648 din Praga dimpreună cu altela. Când la anul 1697 arsesse castelul din Stockholm, biblia, care e fôrte grea, numai aruncându-o pe ferêștră a putut scăpa de foc. În urma căderii, se înțeleg păreții bibliei s'au ștricat, au fost însăș reparați la 1819.

Galeriă de tablouri vii. Societatea autonomică din Bordeaux a constatato, că pescarul din Toulon, Alfonz Fenoul, este omul cel mai tetovat din lume. Într'adevăr acest pescar are o galeriă întrégă de tablouri pe corpul său. Fenoul adecă pôrtă pe piept chipul generalului Briêre de l'Isle. Pe burță are tetovat bustul unei femei cu inscripțiune germană, apoi mai are tot aci tăiată crucea ordului pentru merite și capul unui matroz în profil. Pe costa dréptă se pôte vedé fotografia unei femei și capul unui osândit la môrte. Pe umêrul drept are o crângă cu pôme, pe cel stâng un buchet de flori. Pe brațul drept pôrtă chipul unui cap de preot, un porumb care ține în cioc un șerpe, pe antibrăț este tăiat o brățară pe care e desemnat un cățel și un soldat de rând. Pe brațul stâng pôrtă o veveriță, un chinez, chipul unei fete tinere și un crocodil, ér pa anti-brăț de asemenea o brățară și afară de acéta se mai pot vedé: o ôlă cu flori, un buchet de roze, de nu mă uita, un cap de femeică, o sabiă, dôné mână și un jongleur. Pe spate pôrtă reproducerea unei ilustrațiuni: o femeică, pe care în têrg o șfêrtică un urs scăpat din coliviă. În regiunea rinichilor se pôte vedea un leu fôrte frumos; pe spata dréptă pôrtă pe asasinătorea Gabriele Bompard, ér pe cea stângă are nu poro cu o pălăria cilindru pe cap. Pe șolduri are tetovate tot șoilul de armatură. Cu totul Alfonz Fenoul pôrtă pe trup 35 ilustrațiuni bine reușite.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 24 August 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.50
Renta de corone ung. 4%	100.—
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.35
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.80
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.25
Bonuri rurale ungare 4%	97.85
Bonuri rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	154.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	141.25
Renta de hartie austr.	102.30
Renta de argint austr.	102.35
Renta de aur austr.	124.30
Losuri din 1860	145.50
Actii de-ale Banței austro-ungar.	955.50
Actii de-ale Banței ung. de credit.	395.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	364.75
Napoleonori	9.53 1/2
Mărci imperiale germane	58.25
London vista	119.75
Paris vista	47.55
Rente de corone austr. 4%	101.55
Note italiene.	45.25

Cursul pieței Brașov.

Din 25 August 1897.

Banota rom. Cump.	9.47	Vënd.	9.49
Argint ron. an. Cump.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleonori. C. mp.	9.51	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.63	Vënd.	5.60
Ruble Rusesci Cump.	126.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.60	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.63	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nr. 657—1897.
a. f. c. sc. d.

CONCURS.

Prin acesta se escrie concurs la un post de învățator devenit vacant la școala fundatională elementară populară de băieți din Năsăud. Învățătorii diplomați mai întâiu în timp de 3 ani se aplică provisoriu cu salariu anual de 400 fl. și decă în acest timp vor fi corăspuns pe deplin chiamării lor se vor face definitiv cu plata anuală de 500 fl.

cu adaus de plată 50 fl, drept de pensiune, adausuri decenale și corțel în natură.

Dela învățătorul, ce se va alege, se va cere ca să fiă cive al statului ungar, să posedă perfect limba română ca limbă de propunere atât în scriere cât și în vorbire.

Postul e de a se ocupa cu 1 Octomvre 1897.

Învățătorii cualificați cari doresc a concurge, au să-și înainteze cererile instruate în regulă cu documente despre etatea, religiunea, starea familiară, referințe de serviciu militar, studiile absolvate, cualificațiunea recerută, cunoscințele de limbă și eventual despre serviciul de până acum, la subscrisa comisiune administratōre până în 15 Septemvre st. n. 1891.

Cei cari pot propune cantul și după cunoscințele de note vor fi preferiți.

Dela comisiunea administratōre de fondurile centrali școlastic și de stipendii din districtul Năsăudului.

NĂSĂUD, 15 August 1897. (2—2)

Pentru președintele: Secretarul:
Ioachim Mureșian Dr. Nestor Simon,

• A V I S. •

Aducem la cunoscința On. public, că **nu mai permitem vizitarea fabricii noastre, și vom refusa ori și ce cerere în privința acăsta.**

Comande pentru Torte primim ca și până acum și se prepară de calitatea cea mai bună. Bombone, Chocholadă etc. cu măruntu nu vindem.

Cu tōtă stima:
Prima fabrică ardelenescă cu abur de Chocholadă și Candite
Thiess, Seidel & Teutsch, Brașov.

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Mai st. n. 1897.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul accelerat (peste Arad) sosesece la 5 ore 7 min. dimineața.
- II. Trenul de persoane la 8 ore dim.
- III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 o. 9 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la 10 ore 25 min. sēra (acesta delo Budapesta până la Clușiu e tren de persoane, őr delo Clușiu până aici tren mixt)*).

Dela București la Brașov:

- I. Trenul mixt, care oirculă numai Vinerea delo Predeal, la 7 ore 8 min. dim.
- II. Trenul accel. la 2 ore 18 min. p. m.
- II. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.
- IV. Trenul de pers., la 9 ore 8 min. sēra.
- V. Trenul accel. la 10 ore 19 min. sēra.

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legătura în St.-Georgi cu Ciuc-Szerda).
- II. Trenul de persoane la 1 o. 51 m. p. m. (dela prima Iulie pân' la 31 August va avē și acest tren legătura cu St.-Georgi cu Tușnadul).
- III. Trenul mixt, la 7 ore 3 min. sēra, (are legătura cu Ciuc-Szereda).

Dela Zărnesci la Brașov (G. Bartolomeiu):

- I. Trenul mixt 6 ore 24 min. dim.
- II. Trenul mixt la 1 o. 4 min. p. m.
- III. Trenul mixt la 8 ore 6 min. sēra.

Dela Sinaia la Brașov**):

Trenul de persoane la 7 ore 40 min. dim.

Plecarea trenurilor din Brașov:

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la 5 ore 8 min. dimineața (acest tren merge până la Clușiu ca tren mixt, őr de acolo mai departe ca tren de persoane).
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 o. 45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la 7 ore 48 min. sēra.
- IV. Tr. accel. (peste Arad) la 10 ore 26 min. sēra.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persoane la 3 ore 55 min. d.
- II. Trenul accelerat (ce vine delo Arad) la 5 ore 14 min. dim.
- III. Trenul mixt la 11 ore a. m.
- IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradia-Clușiu) la 2 ore 19 min. p. m.

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de persoane la 5 ore 19 min. dim. (are legătura cu Tușnad-Ciuc-Szereda).
- II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la 2 ore 55 m. p. m. (are legătura cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zărnesci (G. Bartolomeiu):

- I. Trenul mixt la 9 ore și 5 min. a. m.
- II. Trenul mixt la 3 ore 18 min. p. m.
- III. Tren mixt la 9 ore 15 min. sēra.

Dela Brașov la Sinaia**):

Trenul de persoane la 6 ore 40 min. sēra.

*) V. Un alt tren mixt, care oirculă numai Vinerea delo Augustin (Agostonfalva) la 7 ore 4 min. dimineața.

**) Acest tren începând oirculațiunea delo prima Iulie în fiă-oare Duminecă și sērbătōrea precum și în fiă-oare Joi.

numai Vinerea delo Augustin (Agostonfalva) la 7 ore 4 min. dimineața.

**) Acest tren începând oirculațiunea delo prima Iulie în fiă-oare Duminecă și sērbătōrea precum și în fiă-oare Joi.

O specialitate naturală neprețuibilă
este apa minerală alcalin-accidă bicarbonată
Isvorul „MATILDA” de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: **la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratōre etc.**

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va indeplinī chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișōra și în Alba-Julia: la D-l I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Orestie: la Németh János.

Cu tōtă stima:

Administrațiunea isvorului
„MATILDA.”

JOSEF GYÖRGY,
(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Hala de mărfuri din Brașov.
Societate cu garanță limitată.

Recomandă depositul **Mobile bogat asortat** și anume:
garnituri de salon, garnituri pentru odăi de mncare și dormit, șifoniere, mese, divanuri, mobile de lemn încovoiat etc.
Mașini de fierț, mare asortiment, lucrate foarte solid.
Covore, desenuri frumoșe și trainice.
Obiecte de strugărie, Etagere, Palturi pentru note, jurnale, carnișe etc.
Plosci, pipe de buți, dopuri, perii și funărie. Executare solidă cu prețuri moderate.
Localul de vëndare se află în podul bătușilor etagiul I.

ABONAMENTE

LA
„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

- Pe trei luni 3 fl. —
- Pe șese luni 6 fl. —
- Pe un an 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

- Pe trei luni 10 fr.
- Pe șese luni 20 fr.
- Pe un an 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

- Pe an 2 fl. —
- Pe șese luni 1 fl. —
- Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

- Pe an 8 franci.
- Pe șese luni 4 franci.
- Pe trei luni 2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiēscă a scrie adresa lāmurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se potū cumpēra în tutungeria I. Gross.